

حریم خصوصی بچه ها

موقعیت

فرزندم ناراحت است که زندگی خصوصی ندارد. او از ما می خواهد، هر موقع که خواستیم، بدون اجازه وارد اتاقش نشویم. حتی از ما خواسته است برای اتاقش قفل و کلید بسازیم.

فکر کنید

با رشد بچه ها، بسیاری از آنها کم کم به فضای خصوصی نیاز پیدا می کنند. این نیاز، مرحله ای طبیعی از رشد آنهاست. حقوق فرزند شما برای زندگی خصوصی، باید با نشان دادن قابل اعتماد بودن و مسئولیت پذیری او اعطا شود.

راه حل ها

۱ این شرایط، رمان خوبی است تا در مورد اصولی که به نظرتان در مورد زندگی خصوصی مهم است، صحبت کنید. اشکالی ندارد که وقتی کس لباس عوض می کند، افراد خانواده قبل از ورود اجازه بگیرند یا وقتی وارد اتاق هم می شوند، در بزنند. به بچه ها باید آموخت که در این گونه موارد بپرسند: ((کیست؟)) و اگر جواب ((مادر)) یا ((پدر)) بود باید بگویند ((بیاید تو.)) اجازه ندهید فرزندتان بگوید ((من مشغول کاری هستم)) یا چنین جوابی به شما بدهد. شما از روی ادب این سوال را می کنید، نه به خاطر اجازه گرفتن برای ورود. برعکس، آنها برای ورود به اتاق والدین خود باید اجازه بگیرند. این یکی از مواردی است که برای بزرگترها خوب است اما برای بچه ها خوب نیست.

۲ بسیاری از بچه ها با گرایش به داشتن قدرت بیشتر در مورد اتاق خوابشان که از نظر آنها تنها قسمت واقعا متعلق به آنهاست، استقلال و رشد خود را اعلام می کنند. اگر فرزندان اصولا فردی مسئول است؛ اشکالی ندارد که اتاقش با تعدادی از قوانین مشخص، به خودش واگذار کنید.

این قوانین باید مسائل خانه داری (غذاخوردن در اتاق ، دوره تمیز کردن اتاق و تعویض ملافه ها و غیره) و مسائل دکوراسیون خانه (نظر شما در مورد پوستر های روی دیوار یا دکوراسیون اتاق او) را در بر بگیرند.

به فرزندان بگویید اگر متوجه شوید که به اندازه کافی مسئولیت پذیر است و می تواند از قوانین پیروی کند، می تواند فضای خصوصی خود را در اتاق داشته باشد. اگر فرزندان در اتاقش با سوء استفاده از اعتماد شما از قوانین خانه تجاوز کرد (بازی با کبریت یا خوردن خوراکی هایی که شما گفته اید نباید بخورد) به او بگویید تا زمانی که یک بار دیگر به او امتیاز فضای خصوصی اش را بدهید، در اتاقش باید باز باشد.

اگر فرزندان مرتبا قوانین را زیر پا گذاشت، تنها در اتاق را از جایش درآورید و آن را در انباری قرار دهید و دوره ای زمانی برای پیروی از قوانین تعیین کنید تا در صورت پذیرش او ، در را مجددا نصب کنید.

۳ دلایلی را که فرزندان بر اساس آنها زندگی خصوصی بیشتری می خواهد ، پیدا کنید. آیا دلیل این امر تنها رشد طبیعی است؟ یا چیزی دارد که می خواهد آن را

پنهان کند؟ به احتمال زیاد اگر مورد دوم صحت داشته باشد ، رفتار او به گونه های دیگری نیز سری می شود.

ممکن است او در مکالمات تلفنی اش با صدای بسیار پایینی صحبت کند و یا به سوالاتی در مورد کارهایی که انجام می دهد، جوابهایی مبهم و نامربوط بدهد. در این صورت، سعی کنید با پرسیدن سوالاتی صریح، اطلاعات بیشتری به دست آورید. شاید او می خواهد برنامه ای غیر منتظره را طراحی کند و یا کتابی در مورد بدن خود بخواند. ممکن است در حال کشف بدن خود و یا خود ارضایی باشد. اگر با فرزندتان صحبت کردید و جواب قانع کننده ای نگرفتید، وقت آن است که با مشاور خانواده یا متخصص دیگر صحبت کنید.

! اگر فرزندتان اوقات زیادی را در تنهایی می گذراند یا رفتارهایی غیر معمول مانند : دمدمی مزاجی، عصبانیت، یا رفتار سری، از خود نشان می دهد با یک مشاور در مورد این مسائل و آنچه که شما را نگران می کند، صحبت کنید